

מוסדות "מאורות נתן"

מיסודו של מו"ר ועט"ר הגה"צ
הרב נתן בוקובה זצוק"ל

מען לתרומות: בן גוריון 6, ת.ד. 190, נתיבות
טלפון: 08-9943332 נייד: 054-845275
www.meorotnatan.com 08-9948013 :פקס

לקבלת העלון בסייל
midey.shabat@gmail.com

פרשת פקודי

ר"ת	יציאת שבת	הדלקת הנר	י-ם
19:03	18:22	17:09	י-ם
18:59	18:24	17:24	ב"ב
18:58	18:23	17:15	חיפה
18:59	18:23	17:26	נתיבות

העלון מוקדש

לע"נ רבקה בת חיה ע"ה

"וקדשת אתו ואת כל כליו ויהי קדש" (מ, ט)

אצל כל הכלים נאמר "ויהי קדש" פרט לכיור (בפסוק יא), ובגדי כהונה (פסוק יג), וזאת משום שכל כלי השרת מקדשים את הניתן בתוכם, לכשהיו מועלין בהם, פרט למי הכיור ובגדי כהונה, כמאמר חז"ל "בגדי כהונה אין מועלין בהם משום שניתנו ליהנות בהם", והוא הדין במי הכיור שניתנו לרחיצה ואין מועלין בהם.

"ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם" (מ, טו)

בקדושתו של אהרון לא קינא משה, שכן גם הוא עצמו היה נביא, מלך וכהן גדול (בשבעת ימי המילואים), אולם לנוכח מעלתם של בני אהרון עלול היה משה להקפיד ולהצטער, על אשר בנוי שלו לא הגיעו למעלה כזאת, (ואכן מובא במדרש, שביקש משה שבניו יהיו כמוהו, אך השם יתברך דחה את בקשתו), לפיכך אמר לו השם שימשח את בני אהרון "כאשר משחת את אביהם" - מתוך רצון מלא...

"ויקה ויתן את העדות אל הארון" (מ, כ)

לכאורה מיותרת כאן המילה "ויקה"? ברם, בהרבה מקומות מפרשים חז"ל את המילה "ויקה" שהכונה היא שלקחו בדברים, וכך אפשר לומר פה, שמושה פיים את הארון שהוא עשה בעצמו בתחילה, על אשר הוציא ממנו עתה את הלוחות והניחם בארון שעשה בצלאל. וזהו "ויקה" - שלקחו בדברים...

מתוך הפרשה

סיפורי צדיקים

בעל

מופת...

הג"ר יעקב קמינצקי זצוק"ל, סיפר לתלמידיו שכשהיה רב בטורנטו נכנס לבקר את אחד מבני הקהילה שהיה חולה במצב קשה והאחות עמדה להזריק לו זריקת אינסולין והוריתי לה שלא לעשות זאת.

אחר כך אמר הרופא שאילו קיבל הזריקה היה מת מיד.

שאלוהו השומעים כיצד ידע, "פשוט מאוד" ענה, "הבחנתי שהוא מוגדר כגוסס, וההלכה אומרת שאין לגעת בגוסס, אם אתה שומע להלכה, אתה הופך לבעל מופת" !!

לאור הפרשה

"אשר פקד על פי משה" (לת, כא)

סיפר הג"ר שלום שבדרון זצוק"ל:

באחת מערי ארצות הברית, הובהל יהודי שנפצע קשה בתאונת דרכים לבית חולים, ומצבו הידרדר מיום ליום, עד שהרופאים אמרו נואש לחייו. אחד הרופאים, יהודי חילוני, הזעיק את אחות הפצוע ואמר לה שתזדרי לבוא כי אחיה נוטה למות רח"ל, האחות הגיעה ובראותה את מצב אחיה החולה, הזדרזה להביא את אביהם הזקן מהבית זקנים בו דר, כדי שיראה את בנו בטרם ימות, הזקן הגיע, התיישב ליד מיטת בנו זמן מועט, ואז אמר שהוא הולך כעת לבית הזקנים ובעזרת ה' עוד ישוב בנו לבריאותו, הרופא היהודי חשב שהאב לא מבין את חומרת המצב וניסה לשכנעו שישאר עם בנו הנוטה למות, אך האב סרב ואמר שבנו יקום מחולו ויחיה...

"מנין לי הביטחון הזה"? הוסיף הזקן, וסיפר "אני הייתי מתגורר בראדן וזכיתי להסתופף בצילו של מרן הג"ר ישראל מאיר הכהן, ה'חפץ חיים' זצוק"ל, החפץ חיים, שכל מגמתו הייתה לזכות את הרבים, חיבר את ה'משנה ברורה' על הלכות אורח חיים כדי שגם הבעלי בתים ילמדו וידעו את פרטי ההלכות הנחוצות ליום יום, וכשיצא ספרו לאור, רצה לדעת איך הבעלי בתים יקבלו אותו, ועד כמה יבינו את הדברים, ולפיכך קבע חבורה של בעלי בתים שילמדו יחד משנה ברורה, והיה מאזין להם הרבה פעמים לראות איך מתקבלים ונקלטים אצלם הדברים."

"אני" המשיך הזקן, "הייתי המגיד שיעור לאותה חבורת בעלי בתים, והחפץ חיים שנהנה מאוד מהלימוד שלי, ברכני שתי ברכות - א) שאזכה לאריכות ימים. ב) שלא ימות אחד מבני בחיי. והנה אני איני זקן כל כך ולא הגעתי לגבורות, ולכן ודאי שעוד אחיה ותתקיים בי ברכת החפץ חיים, ואם כן הריני בטוח שגם בני יחיה ויבריא, כי הוא הבטיחני שאף בן לא ימות בחיי..."

הלך הזקן לדרכו, והרופא היהודי שהתפלל מאוד ממנו המשיך לעקוב אחר מצב הבן החולה, וכשראה שהוא הבריא אט אט. עד שהחלים לגמרי. חזר בתשובה שלימה.

"אלה פקודי המשכן משכן העדת" (לח, כא), אומר רש"י "משכן העדת" - "עדות לישראל שויתר להם הקב"ה על מעשה העגל, שהרי השרה שכינתו ביניהם", (ע"פ התנחומא ב, ומדרש רבה נא ח).

צריך להבין - מדוע וכיצד כיפר המשכן ועשייתו על חטא העגל, מה הקשר?

ובאור החיים (לח, כא. בביאורו השני) מבאר על דרך המדרש (ויק"ר כא ה) "אם עשית חבילות... עשה כנגדן חבילות של מצות", דהיינו שיש לתקן את החטא בדוגמתו ובדומה לו, וזה מה שראינו לעיל שהמשכן הוא עדות שנתכפר עוון העגל, כי כשנדקדק נמצא שכל פרטי העגל בא כנגדן במשכן:

(1) כשישראל חטאו בעגל, אמרו "אלה אלקיך ישראל" (לב ד), ולזה בא "אלה פקודי" בבחינת הזכות לכפרת עוון העגל.

(2) בעגל נתאוו ל"אלקים אשר ילכו לפנינו" (לב א), ולכן כעת הכינו מקום לה להיות לפניהם.

(3) בעגל הם בנו מזבח והעלו עולות, ולכן כעת הכינו מזבח להעלות עולה ושלמים לה'.

(4) הם נתנו זהבם לעגל, וכעת נתנו זהבם וכספם וכלי חמדתם לה'.

(5) בעגל ישראל פרקו את נזמיהם, וכעת הביאו האנשים על הנשים, לא רק נזם לבד, אלא כל תכשיטיהם וכלי חמדתם.

(6) בעגל עשו העם ממונים עליו לעשותו, וכעת פקדו את בצלאל לעשות המשכן, עד כאן דבריו.

יתכן להוסיף, שלפיכך בחנוכת המשכן היה משה במשך שבוע ככהן גדול, וזאת כנגד לחטא העגל אז ה' הורידו מגדולתו, ככתוב: "לך רד" (לב, ז), וברש"י: "רד מגדולתך".

∞ ♦ ∞

בענין מידה כנגד מידה ישנו סיפור יפה:

מעשה בזקן אחד, שהיה עני ומתהלך בחוץ ערום ויחף, מבלי כסות בקור, והיה לו בן, עשיר גדול, בעל בית נאה, ולא הניחו להיכנס לביתו בבליי הסחבות, כי לא היה זה יאה בעיניו.

בנו של הבן, בראותו את מצב זקינו, כאב לו שאין לו קורת גג לישון מפני הגשמים, ופנה לאביו שייתן לו בגד חם עבור הסב. אמר הגביר לבנו שיעלה לעליית הגג, יטול משם בגד ישן וקרוע ויתנו לסב העני.

הוריד הילד את החלוקי, לקח מספרים וחתך אותו לשני חלקים, וכשתמה האב מדוע הוא עושה כך, ענה: חישובתי דרכי, כאשר תגיע העת ואתה תזקין, אזי כמו שאתה עושה לאבירך, שזרקתו בחוץ, גם אני אעשה, וכאשר תרעד מקור ותסתובב בחוץ בעירום ובחוסר כל, ותצטרך בגד, אביא לך את החצי שאני שומר...

הזדעזע העשיר, והחל להבין עד כמה כשל בכיבוד אביו, ומיד אסף לאביו הזקן, האכילהו והשקהו ודאג לכל מחסורו.

שבת

הרב דניאל בוקובזה שליט"א

? האם מותר לשחק בכדור בשבת ?

! השלחן ערוך (סי' ש"ח סעי'

מה"י), כתב שאסור לשחק בשבת וביום טוב בכדור, והרמ"א כתב שיש מתירין ונהגו להקל.

וטעם השלחן ערוך הוא, משום שאין על הכדור שם כלי, ולכן הוא מוקצה מחמת גופו, ואפילו טילטול כלשהו אסור. אך לדעת הרמ"א, מכיון שהכדור עשוי לכך, ומיוחד לזה תמיד, לא שייך בו שם מוקצה. אולם ברשות הרבים, לכולי עלמא אסור לשחק בכדור, וכן במקום שיש חשש של השוואת גומות בקרקע.

סיפורים
מחיי
רבינו

"בעיה בברך"...

מיכאל בוקובזה מאשקלון מספר: הייתי מגיע המון אל

דודי הרב נתן בוקובזה זצוק"ל, ומביא אליו הרבה אנשים, ראינו המון מעשי פלא אצלו.

פעם באתי אליו עם חבר, ולשם שינוי הרב אכל אז בבית (בדרך כלל לא היה לו זמן לזה), לא תיכננו עדיין לפנות אל הרב, אך הוא הקדים ופנה אלינו.

חבר שלי אמר לי מראש שהוא הולך לשאול על הבת זוג שלו זה שלוש שנים, אם להתחתן וכדו'. אך

הרב אמר לו מיד: "מה עם הבריאות, בברך יש קצת בעיה, לך למומחה פלוני והוא יעזור לך", החבר לא

היה נראה צולע כלל ולא הבין מאיפה הרב יודע... ואז הרב אמר לו "מה עם הבת זוג", החבר אמר

שעל זה בא לשאול, והרב אמר לו בטון נורא החלטי ולא רגיל: "אתם רבים על שטויות ודברים קטנים, או

שתיפרדו או תפסיקו לריב, אתם לא תמשיכו כך..." אחר כך החבר אמר לי שזה היה תיאור מדוייק,

היום הוא נשוי למישהי אחרת עם שני ילדים...

(לרכישת הספר 'עמוד החסד' על חיי רבינו זי"ע - 0548455275)

הסטוריה
יהודית

המלחמה בשבתאי צבי שר"י:

פרק צ - ליבלי פרוסטיץ

שגיונותיו של ליבלי הלכו והחמירו, פעם הוא הודיע שעלה בדרגתו על האר"י הקדוש ועתה לומד הוא מפי מגיד שמימי בשם יוסי בן יועזר, שבהדרכתו הוא יוכל לאסור את הסטרא אחרא ולהכניעה כליל.

אחרי זמן מה בישר ליבלי שהסטרא אחרא כבר הוכרעה, ועם ישראל יגאלו בקרוב. ברור היה לו לליבלי, שהוא הינו משיח בן יוסף, ולכן חתם את שמו "יוסף בן יעקב"...

כדי לפעול לגאולה מהירה, החליט ליבלי לצום יחד עם חבורתו 40 ימים רצופים, בין חסידיו הסתובבו סיפורי פלא באותם 40 ימי כוונות, על מאבקים איתנים שניהל ליבלי עם הסטרא אחרא, ועל התפילות בדביקות שערך עם אנשיו.

כעבור 40 יום הייתה תכונה גדולה סביב לתרגול שחור שנרכש עבור ליבלי ונקשר למיטתו לעשרה ימים, גם מאבק זה הסתיים ב'הצלחה', כאשר לאחר תתק"ל (930) טבילות, וליל שימורים של לימוד קבלה שעשה ליבלי בבדידות מזהירה, נשמע רעש אימים והתרגול השחור נמצא מרוסק ללא טיפת דם...

המעשה בתרגול, עורר חשד שליבלי הולך בדרכי האמורי ומתעסק בכישוף, וכמה ממעריציו פרשו ממנו. גם 'נבואתו' ששבתאי צבי יחזור ויופיע בשנת התס"ו, (ודעה שהייתה מקובלת גם על שבתאים אחרים, כמו חיים מלאך שר"י), נתבדתה. ומשחלפה שנה זו והתברר לכל שהנבואה בטלה, בא שפל נוסף בהערצה אליו. תקרית שהייתה לו - שכשעלה לתורה לא הבחין בטעות בספר התורה, הוסיפה שמן למדורת הלעג שלהטה סביבו והציבור בז לו על שלא הרגיש בכך ברוח הקודש שיוחסה לו. בצר לו ניסה ליבלי לעשות מעשי אחיזת עינים מתוחכמים שישוו לו תדמית של מחולל פלאות ששכינה שורה עליו כמו על משה רבינו ע"ה, במהלך פעולות אלה, נתפס ליבלי, כנראה על ידי הג"ר מאיר איינשטאט זצוק"ל, בעל ה'פנים מאירות', שהיה אב"ד פרוסטיץ, כמי שעוסק בכישוף...

(ע"פ 'מישיח השקר ומתנגדיהם', המשך בשבוע הבא ב"ה)

אמרי
שפר

הגר"י אברהמסקי זצ"ל לא היה מצליח להבין את ההולכים לחתונות או המבזבזים זמו הראוי לתורה על דבר שאפשר לעשותו על ידי אחרים והיה אומר "אצלי כתוב 'ות' כנגד כולם", אולי הם גורסים "וכולם נגד ת'..."